

много желая да запишишь тезы рѣчы въ мойѣхъ записнѣхъ книгѣхъ (тефтерче), и Цвятко тосѣ часѣ ги записа ако и да мѣ трепереше рѣката отъ стѣдъ. Слѣдъ това зимата се премина и доди пролѣтъ, единъ день Цвятко влезе, въ градинатѣхъ, и като виде разныте цвѣтъя тѣхныте сладки миризмы и красоты, рече: Ахъ, какъ не беше сѣкога пролѣтъ!

Тога баща мѣ каза: Цвятко, щешъ ли да запишишь това въ мойѣхъ книгѣхъ? и Цвятко записа сичкото съ радость. Слѣдъ това доди лѣто, цвятко излезе на полето съ баща си, и като виде нивятѣхъ, травите, стадата и дръгите красоты, рече: отче, азъ желае да бѣди сичката година лѣто. И тосѣ часѣ на бамищата си молба записа и тезы рѣчы въ книгатѣхъ. Найпоследъ доди еснь, и цвятко като излезе съ родителите си на расходка въ единъ добръ и ясенъ день, и виде лозыте обвиснали съ гроздиѣ и дърветата угнаты отъ плодове, рече: отче, азъ желая да бѣди сѣкога еснь.

Тога баща мѣ Владиславъ извади записнатѣхъ книжкѣхъ, дади я на цвятка, и рече: цвѣтко! я чети тѣка какво пиши? Цвятко: ахъ да беше траяла зимата вѣчно! Владиславъ: подолѣ какво пиши? цвятко: ахъ какъ не беше сѣкога пролѣтъ! Владиславъ. Ющи понадолѣ какво пиши? цвятко: азъ желае да бѣди сичката година лѣто. Владиславъ: коя рѣка е писала това? цвѣтко: моята рѣка. Владиславъ: а сега какво си желалъ? Цвятко. да бѣди секога еснь.

Уч. Петре! какво познавашъ отъ това?

Пет. Познавамъ, чи сичките годишни времена сѣ добри.

Уч. Тѣй е петре, сичките годишни времемена сѣ добри: защото богъ управлява природатѣхъ най добръ, а да беше зависяло сичко отъ Цвятковата воля, то ще-